

hedsvis at komme og kige paa nogle af de Kreaturer, der tilfældigvis en Dag sættes til Side til Udførsel. Det er ogsaa her den daglige Kontrol, det først og fremmest kommer an paa. Og man maa huske paa, at naar der her er Tale om Kontrol med Slagtehus og Kødkontrolanstalter — der formodentlig i en nærmere Fremtid bliver betydeligt talrigere — og Mælkekontrolanstalter, alt sammen Institutioner, der har deres daglige Kontrolør eller Kontrolører, vil en for stor Spredning, en for stor Udvidelse af Overkontrollen trods alle Reglementer bevirke en saadan Uensartethed i den endelige Afgørelse, at det maaske vil bidrage til at skabe Forvirring i Stedet for faste Forhold. Jo færre Overkontrollører der kan være at tilkalde i Tvilstilfælde, desto mere ensartet, sikker og fast vil Kontrollen og Tilsynet sikkert blive i det lange Løb.

Det er maaske overflødig at sige, at jeg ønsker saa megen Kontrol og saa sikker Kontrol som muligt paa alle Omraader, der vedrører Levnedsmidler; men jeg er ikke helt sikker paa, at det vil naas ved det nuværende Forslag. Hvis disse mange Inspektører skulde kunne føre en god og virkelig Kontrol overalt, hvor de tilkaldes, skulde de alle sammen uddannes som Flyvere og forsynes med Flyvemaskiner; saa vilde de kunne komme ud over et betydeligt Omraade, men det antager jeg ikke er Meningen. Paa nærværende Tidspunkt skal jeg derfor ikke indlade mig paa Betragtninger over yderligere Enkeltheder i Forslaget. Jeg vil slutte mig til Udtalelsen om, at det er Meningen at henvide Forslaget til Behandling i et Udvalg, dog med den Bemærkning, at det maaske kunde være rigtigst at henvide dette Forslag til det samme Udvalg, som besluttedes nedsat om den foregaaende Sag; men det vil jeg ganske henstille.

Gunnar Føg-Petersen: Det er ganske sikkert nødvendigt, at der træffes en samlet Ordning af vort civile Veterinærvæsen nu, naar Professor Bang trækker sig tilbage. Den Tilstand, vi har haft hidtil, har i saa høj Grad været bygget paa og været baaret af hans store Indsigt og den store Autoritet, han udøvede overfor alle Landets Dyrlæger, at man neppe vilde kunne vente tilfredsstillende Forhold opretholdt, naar han trækker sig tilbage, og en anden, der ikke har hans Indsigt eller Autoritet, kom til at afløse ham. Men jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister ved det Forslag, han her har fremsat for Tinget, er gaaet for vidt i Retning af

at skabe et samlet Embedssystem over det hele Land. Som det blev nævnt af Partiet Venstres Ordfører (Stengaard-Kirkegaard), motiveres Ordningen til en vis Grad ved en Henvisning til Forholdene i Sønderjylland, og jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at man for Landinspektørvæsenet tilsigter eller forbereder en Udvikling i samme Retning, ogsaa grundet paa Forholdene i Sønderjylland. Men det er jo rigtigt, som det blev sagt af det ærede Medlem, at det ikke er Danmark, der gaar ind under Sønderjylland, men Sønderjylland, der gaar ind under Danmark, og at Sønderjyderne selvfølgelig er paa det rene med, at de derved ogsaa gaar ind under dansk Lovgivning og dansk Administration. Dette udelukker naturligvis ikke, at vi her i Landet kan tage Lære af de Forhold, man har dernede, naar vi skønner, at de er bedre og mere praktisk indrettede end vore. Men jeg vil dog i Øjeblikket advare imod at gaa for langt i Retning af at indføre tysk Embedsvæsen og tysk Administration her i Danmark, ikke mindst under Hensyntagen til den almindelige økonomiske Situation. Jeg tror, at Tiden nu er til med Styrke at rejse det gamle radikale Venstrekrav om Sparsommelighed i Statshusholdningen og saa faa Embedsmænd som muligt, og jeg tror ogsaa, det vil være muligt at naa en Ordning af vor civile Veterinæradministration med færre Embedsmænd end foreslaaet her. Lovforslaget gaar i for høj Grad ud paa at indrette det saaledes, at man ansætter Embedsmænd og saa igen andre til at passe paa dem, og jeg tror, det vil være muligt at træffe en civil Veterinærordning mere i Lighed med den for Lægernes Vedkommende gældende, hvor man ganske vist oprettede Embeder som Amtslæger og Kredslæger, men hvor de dog kun oppebærer mindre Lønninger og tjener en Del af, hvad der er fornødent for dem ved fri Praksis. Jeg tror, at noget lignende maatte kunne indføres paa dette Omraade og skabe en fuldt tilfredsstillende Ordning.

Der foreslaas oprettet et Direktorat, og dette har jeg ikke noget imod. Direktøren skal i Virkeligheden afløse Veterinærfysikus, som man hidtil har haft. Om man kalder ham det ene eller det andet, lægger jeg mindre Vægt paa. Dette Direktorat skal selvfølgelig have Overopsynet med Veterinærvæsenet over hele Landet og skal da selvfølgelig ogsaa have et Kontorpersonale, men her maa man kunne hjælpe sig med Fuldmægtige og Sekre-